

מסכת ביצה

פרק ג'

א. אין צדין דגים מון הבירין ביום טוב, ואין נתנו לפניהם מזונות. אבל הצדין חיה ועוֹף מון הבירין, וננתנו לפניהם מזונות. רבנן שמעון בן גמליאל אומר, לא כל הבירין נשויין. זה הכלל, כל המתחסר ציידה אסור, ושיאינו מתחסר ציידה מתר:

ב. מצודות חיה ועוֹף ודגים שעששו מערב يوم טוב, לא יטל מהן ביום טוב, אלא אם כן יודע שבעודו מערב يوم טוב. ומעשה בנברי אחד, שהביא דגים לרaban Gamliel, ואמר, מתרין הוא, אלא שאין רצוני לקבל הימנה:

ג. בהמה מסכנת לא ישחט, אלא אם כן יש שהות ביום לאכול מהנה כזית צלי. רבי עקיבא אומר, אפילו כזית כי מבית טביתה. שחתה בשדה, לא יביאנה במוֹת ובמוֹתָה. אבל מביא בידו אברים:

ד. בְּכָור שֶׁבֶל לִבּוֹר, רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, יָרֵד מִמְּתָה וִירָאָה, אִם יִשְׁבּוּ
בּוּ מִומָּן, יַעֲלֵה וַיַּשְׁחַט. וְאִם לֹא, לֹא יַשְׁחַט. רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמֵר, כֵּל
שָׁאֵין מוֹמָן נִכְרֵת מִבָּעוֹד יוֹם, אֵין ذֶ מִן הַמִּזְכָּן:

ה. בְּהַמָּה שְׁמִתָּה, لֹא יִזְבְּגָה מִמְּקוֹםָה. וּמְעַשָּׂה וּשְׁאָלוֹ אֶת רַבִּי
טְרִפּוֹן עַלְיָה וְעַל הַחֶלֶה שְׁגַטְמָה, וְנִכְנֵס לְבֵית הַמִּזְרָשׁ וּשְׁאָל,
וְאָמְרוּ לוּ, לֹא יִזְיִם מִמְּקוֹםָם:

ו. אֵין גַּמְנִין עַל הַבְּהָמָה לְכַתְּחַלָּה בַּיּוֹם טּוֹב, אֲבָל גַּמְנִין עַלְיָה
מַעֲרֵב יוֹם טּוֹב וּשׁוֹחֲטֵין וּמְחַלְקֵין בְּינֵיכֶן. רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, שׂוֹקֵל
אָדָם בְּשֵׁר כְּנָגֵד הַכְּלִי אוֹ כְּנָגֵד הַקּוֹפִיעַ. וְחִכּוּמִים אָמְרִים, אֵין
מְשִׁגְיָחוּ בְּכֶה מְאֹנְנִים כֹּל עַקְרָב:

ז. אֵין מְשִׁחְיִין אֶת הַסְּכִינָה בַּיּוֹם טּוֹב, אֲבָל מְשִׁיאָה עַל גַּבְיוֹ חַבְרָתָה.
לֹא יֹאמֶר אָדָם לְטַבָּח, שׁוֹكֵל לֵי בְּדִינֵר בְּשֵׁר. אֲבָל שׁוֹחֵט וּמְחַלְקֵים
בְּינֵיכֶן:

ח. אָמֵר אָדָם לְחַבְרוֹ, מַלְאָ לֵי כָּלִי ذֶ, אֲבָל לֹא בְּמַדָּה. רַבִּי יְהוֹדָה
אָמֵר, אִם הִיה כָּלִי שֶׁל מַדָּה, לֹא יִמְלָאנוּ. מְעַשָּׂה בָּאָבָא שְׁאוֹל בֶּן
בְּטַנִּית, שְׁהִיא מַמְלָא מִדּוֹתָיו מַעֲרֵב יוֹם טּוֹב וּנוֹתֵן לְקֻזּוֹחות בַּיּוֹם
טּוֹב. אָבָא שְׁאוֹל אָמֵר, אָף בְּמוֹעֵד עוֹשֶׂה כֵּן, מִפְנֵי בְּרוּרִי הַמִּדּוֹת.
וְחִכּוּמִים אָמְרִים, אָף בְּחֶלֶעֶשֶׁה כֵּן, מִפְנֵי מַצְיוּ הַמִּדּוֹת. הַוְּלִיךְ אָדָם

אֲצֶל חָנָגִי הַרְגִּיל אֲצֶלֽוֹ, וַאֲמֵר לֹז, פָּנוּ לֵי בִּיצִים וְאַגּוּזִים בְּמִנְיוֹן,
שְׁכַנּוּ ذָרָה בַּעַל הַבַּיִת לְהִיוֹת מֻוגָּה בְּתוֹךְ בֵּיתוּ: